

[Ragnhild Andersen.]

Betragtning, at vi da ikke har modarbejdet Tilvejebringelsen af de enkelte Værelser, som Loven maaske vil fremskaffe. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Tingets ærede Medlemmer at stemme for vort principale Ændringsforslag, Ungdomskommissionens Forslag, subsidiært at stemme for vore Ændringsforslag til Ministerens oprindelige Forslag.

Bue Bjørner: Det er beskæmmende, at vi skal gaa til en Lovgivning af den Art, der her er Tale om. Det er beskæmmende, at man ikke allerede frivilligt har kunnet løse Ungdommens Boligproblem. Naar vi ved, hvor helskindet vi her i Danmark er sluppet gennem Krigen, naar man ser, hvorledes Spørgsmaal af denne Art overhovedet ikke foreligger i de af Udlandets Storbyer, der har lidt Skade under Krigen — det er ganske naturligt, at man dér lukker Hjemmene op og skaffer dem, der har mistet deres Hjem, Tag over Hovedet —, er det beskæmmende, at vi skal gaa til en Lovgivning af denne Art. Jeg synes, at vi har Anledning til at være det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen taknemmelig for hendes Forslag, fordi det viser i høj Grad en Løsning af Ungdommens Boligproblem, som vi alle kan vende os imod. Det er Tvangens Vej, Rekvisitionens Vej, og det er ikke ad den Vej, vi skal løse Problemet.

Lovforslaget og de Ændringsforslag, der foreligger fra Udvalget, indebærer, at man endnu vil prøve at give Befolkningen Mulighed for at løse dette Boligproblem ad Frivillighedens Vej, og det er vi vist mange her der tror vil lykkes. Vi kan lukke vore Hjem op for finske Krigsbørn, vi kan lukke vore Hjem op for Udlændinge, der kommer hertil; der er Beredvillighed nok til at lukke Hjemmene op, men Beredvilligheden bør begynde ved vor egen Bagdør, og det Problem, vi har at løse med Hensyn til vor egen Ungdom, studerende eller Arbejderungdom, eller hvem det nu er, skal løses. Det bør være en Forpligtelse at løse det, saa vi overhovedet ikke kommer til at bruge Afgiftsreglerne i Loven. Det bør ikke være pænt at betale sig fra at opfylde sin Medborgerpligt over for de unge, og jeg tror, at hvis alle vil være med paa at løse Ungdommens Boligproblem ad Frivillighedens Vej, kan det ogsaa lykkes. Saadan er vi herhjemme; naar der appelleres til os, vil vi gerne ofre noget. Det er en national Opgave, og Pressen bør støtte alle Forsøg paa at løse dette Ungdommens Boligproblem.

For 5 Aar siden, da vi stod over for Folketingsvalget i Marts, og alle var enige om, at det var en national Opgave at faa Folk af Hus for at demonstrere, hvor vi stod over for Tyskerne, havde jeg den lille Idé med et Valgmærke, eller et Stemmemærke, som man kan huske, de, der havde stemt, gik med i Knaphullet. Det var det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, der sørgede for, at Ideen blev taget op og praktisk gennemført. Jeg synes, at der her fremdrages et Problem af denne Art, som er en national Opgave. Her bør det ogsaa være saadan, at de Mennesker, der er med til at løse den, faar den Anerkendelse, som alle jo sætter Pris paa. De skal ikke have noget i Knaphullet, men have et Mærkat, som de kan sætte paa deres Dør eller Vindue for at vise, at her er der baade Hjerterum og Husrum. Nu kan man naturligvis lave det paa forskellig Maade. Jeg havde tænkt mig et Mærkat i denne Retning (Taleren foreviste et Skilt): „Hvor der er Hjerterum, er der ogsaa Husrum“, eller „Her bor en Hjertevært“. Det er ikke noget godt Ord, men ligesaa godt som Penneven. Om det er den ene eller den anden Form, spiller ingen Rolle. Jeg vil mene, at Dansk Ungdomssamvirke kunde føre Tanken ud i Praksis, og at det f. Eks. blev Ungdomsorganisationernes Fællesraad, der kom til at tage sig af det og føre det ud i Praksis. Hvis Pressen vilde støtte en saadan Tanke, hvis det kunde fastslaaes over for Befolkningen, at det er en Pligt for os, en Borgerpligt, at løse dette Problem ved frivillig Udlejning, hvis det gaar op for Befolkningen, at det ikke er pænt at betale sig fra det, faar vi dette Problem løst, faar de Boliger frem, der er Brug for, og saa kan vi slippe for at gaa den Tvangens Vej, som den ærede sidste Taler foreslog.

Formanden: Jeg finder det mindre hensigtsmæssigt at forevise Billeder, som ikke kan optages i Rigsdagstidende.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen (Kjærboel): Jeg takker Udvalget for dets Behandling af Lovforslaget. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Elgaard, bemærkede, at vi har været adskillige, der synes, at det har været en noget langvarig Behandling. Jeg kunde ogsaa have ønsket af rent administrative Grunde, at det havde været muligt noget før at komme til et Resultat, saaledes at vi kunde være kommet i Gang med Administrationen af denne Lovgivning, der i sig selv bliver vanskelig nok. Jeg kunde selv-